

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyně Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobkyně: **CEC Praha a.s.**, IČO 25673394,
sídlem Tlumačovská 1237/32, 155 00 Praha 5,
právně zastoupená advokátem Mgr. Miloslavem Petřem, LL.M.,
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**,
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí ministra financí ze dne 28. 11. 2024, MF-27666/2020/73-25,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 20. 9. 2024, č. j. MF-27666/2020/73-17, a rozhodnutí ministra financí ze dne 28. 11. 2024, MF-27666/2020/73-25, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 46 137 Kč k rukám jejího advokáta Mgr. Miloslava Petřem, LL.M., ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“ či „*soud*“) domáhala zrušení rozhodnutí ministra financí ze dne 20. 9. 2024, č. j. MF-27666/2020/73-17 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým byl zamítnut její rozklad a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva financí (dále též „*ministerstvo*“) ze dne 20. 9. 2024, č. j. MF-27666/2020/73-17 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“).
2. Žalobkyně dne 13. 10. 2020 podala u žalovaného ministerstva žádost o vydání souhlasu s uvolněním jistoty do volné dispozice majitele účtu podle § 4b odst. 4 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „*zákon o loteriích*“). Žalobkyně poukazovala na to, že bankovní účet č. 1038116/05 vedený u společnosti COMMERZBANK Aktiengesellschaft, pobočka Praha (dále jen „*účet č. 1038116/05*“), a na něm složená jistota na ni byly převedeny z provozovatele hazardních her společnosti SLOT Group a.s. na základě smlouvy o prodeji závodu z majetkové podstaty ze dne 20. 2. 2020 (dále též „*smlouva o prodeji závodu*“). Ministerstvo dne 27. 10. 2020 zastavilo správní řízení pro zjevnou nepřipustnost, neboť došlo k závěru, že jistota je stále určena k zajištění pohledávek vzniklých společnosti SLOT Group a.s., a žalobkyně tak o uvolnění této jistoty není oprávněna žádat. Žalobkyně proti tomuto usnesení ministerstva podala rozklad, který ministryně financí zamítla. S následnou správní žalobou však byla žalobkyně úspěšná. Rozsudkem ze dne 6. 6. 2024, č. j. 10 Af 4/2022-99, městský soud rozhodnutí ministryně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Ministr financí poté zrušil usnesení ministerstva a uložil mu, aby se v dalším řízení pro účely posouzení oprávněnosti žádosti blíže zabývalo okolnostmi insolvenčního řízení společnosti SLOT Group a. s. a platností smlouvy o prodeji závodu uzavřené mezi navrhovatelem (tj. žalobkyní) a insolvenčním správcem společnosti SLOT Group a.s.
3. Ministerstvo žádost žalobkyně znovu posoudilo a nyní předmětným prvostupňovým rozhodnutím ji zamítlo. Dospělo k závěru, že v části týkající se převodu bankovního účtu se složenou jistotou je smlouva o prodeji závodu absolutně neplatná a s ohledem na to, že žalobkyně nebyla a není provozovatelem povolení vydaných společností SLOT Group, není možné udělit jí souhlas s uvolněním jistoty.
4. Napadeným rozhodnutím ministr financí prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Vyslovil, že peněžní prostředky složené provozovatelem hazardních her SLOT Group a.s. je třeba nadále považovat za jistotu ve smyslu § 4b zákona o loteriích a jejím smyslem je stále zajištění úhrady nedoplatků vzniklých v souvislosti s provozováním hazardní hry, a to až do okamžiku vyúčtování provozování loterie nebo jiné podobné hry. Pokud jde o otázku převodu bankovního účtu, na němž je jistota složena, ministr shledal, že jistota je pohledávkou, která není součástí majetkové podstaty dlužníka a nepodléhá režimu zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „*insolvenční zákon*“). Vzhledem k tomu, že ministerstvo nikdy nebylo řádně vyrozuměno o soupisu majetku ve smyslu § 224 odst. 1 insolvenčního zákona, nepočala běžet lhůta pro podání vylučovací žaloby, a ministerstvo tak tuto lhůtu nemohlo zmeškat. Jistota tedy byla do majetkové podstaty pojata neoprávněně. Ministr financí ve shodě s ministerstvem pokládá příslušné ustanovení smlouvy o prodeji závodu, kterým byl převáděn bankovní účet s jistotou, za absolutně neplatné pro rozpor s kogentní právní úpravou v § 4b odst. 3 a 4 zákona o loteriích. Společnost SLOT Group a.s. totiž neměla pro převod práva k jistotě předchozí souhlas ministerstva.

II. Žaloba

5. Žalobkyně namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, a to z následujících důvodů:
6. V *prvním žalobním bodu* žalobkyně brojí proti závěru správních orgánů, že není osobou oprávněnou podat žádost o vydání souhlasu Ministerstva financí s uvolněním částky ve výši 50 mil. Kč, která byla původně složena společností SLOT Group jako jistota podle § 4b zákona o loteriích. Žalobkyně má za to, že na základě platné a účinné smlouvy o prodeji závodu ze dne 20. 2. 2020, schválené insolvenčním soudem, nabyla závod společnosti SLOT Group, a tím i práva a povinnosti vážící se k předmětné peněžní částce. Smlouva nabyla účinnosti dne 1. 4. 2020 a nebyla napadena incidenční žalobou, a proto je platná a účinná. Žalobkyně zdůrazňuje, že od tohoto data je osobou oprávněnou nakládat s jistotou a podat žádost o její uvolnění.
7. Ve *druhém žalobním bodu* žalobkyně namítá, že částka již nepředstavuje jistotu ve smyslu § 4b zákona o loteriích, neboť neplní její smysl a účel. Podle žalobkyně je účelem jistoty zajištění pohledávek státu, obcí a sázejících vzniklých v souvislosti s provozováním sázkové hry. Tento účel však zanikl, protože žádná z oprávněných osob neuplatnila v insolvenčním řízení pohledávky vůči SLOT Group, povolení k provozování sázkové hry zanikla ex lege nejpozději ke dni 1. 1. 2023 a žalobkyně nikdy sázkovou hru neprovozovala. Částka tak podle žalobkyně nemůže plnit funkci jistoty a k jejímu uvolnění není zapotřebí souhlasu Ministerstva financí.
8. Ve *třetím žalobním bodu* žalobkyně uvádí, že Ministerstvo financí ignorovalo právní stav a skutečnosti nastalé v důsledku jeho vlastní procesní pasivity. Ministerstvo nepodalo v zákonných lhůtách excindační žalobu proti zahrnutí částky do soupisu majetkové podstaty ani incidenční žalobu proti smlouvě o prodeji závodu. V důsledku toho platí nevyvratitelná právní domněnka, že částka byla zahrnuta do majetkové podstaty oprávněně a smlouva o prodeji závodu je platná a účinná. Žalobkyně tvrdí, že správní orgány se nyní snaží zpochybnit právní stav, který nastal jejich vlastní nečinností.
9. Ve *čtvrtém žalobním bodu* žalobkyně namítá, že napadená rozhodnutí nerespektovala závazné právní názory Městského soudu v Praze vyslovené v rozsudku č. j. 10 Af 4/2022 a závazný právní názor ministra financí obsažený v rozkladovém rozhodnutí ze dne 27. 6. 2024. Podle žalobkyně se správní orgány nezabývaly otázkami insolvenčního práva a platnosti smlouvy o prodeji závodu, jak jim bylo uloženo.
10. V *pátém žalobním bodu* žalobkyně tvrdí, že napadená rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Podle žalobkyně rozhodnutí ministra i ministerstva neobsahují dostatečné odůvodnění závěrů o údajné neplatnosti smlouvy o prodeji závodu v kontextu relevantních ustanovení insolvenčního zákona, zejména § 289. Správní orgány toliko obecně konstatovaly, že ustanovení smlouvy o prodeji závodu týkající se předmětné částky jsou absolutně neplatná pro rozpor s kogentním ustanovením § 4b zákona o loteriích. Odůvodnění tak neumožňuje přezkum správnosti závěrů správních orgánů.
11. Žalobkyně uzavírá, že žalovaný porušil základní zásady činnosti správních orgánů a zasáhl do ústavně zaručených práv žalobkyně.

III. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

12. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou shodné s těmi, které žalobkyně uplatnila již v průběhu správního řízení. K jednotlivým žalobním bodům doplnil následující vyjádření.
13. K námitce, že jistota již neplní smysl a účel stanovený zákonem, a tudíž nepředstavuje jistotu ve smyslu § 4b zákona o loteriích, žalovaný zdůraznil, že složená částka není běžným vkladem na bankovním účtu, ale účelově složenými prostředky, které slouží k úhradě případných nedoplatků provozovatele hazardní hry, společnosti SLOT Group a.s., a nakládání s nimi se řídí výlučně příslušnými ustanoveními zákona o loteriích. Tento zákon neobsahuje žádné ustanovení, podle něhož by jistota zanikla okamžikem, kdy přestane plnit svůj účel, a nelze dovodit, že by se tím přestala řídit právní úpravou zákona o loteriích. Sama žalobkyně ostatně v žádosti uvedla, že žádá o uvolnění jistoty podle § 4b zákona o loteriích. Ministerstvo financí má za to, že jistota nadále představuje jistotu složenou podle tohoto ustanovení, což potvrdil i Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 10 Af 4/2022-99. Žalovaný dále poukázal na to, že bylo rozhodnuto o úhradě nedoplatků společnosti SLOT Group vůči celním úřadům ze složené jistoty, přičemž v této věci probíhá soudní řízení pod sp. zn. 9 Af 26/2023. Z toho žalovaný dovozuje, že jistota nadále plní svůj účel a je nutno s ní nakládat jako s jistotou podle zákona o loteriích.
14. Na tento závěr navazuje argumentace žalovaného k námitce, že jistota byla zahrnuta do majetkové podstaty dlužníka SLOT Group oprávněně. Podle žalovaného jistota představuje finanční rezervu vytvářenou podle zvláštního právního předpisu a nemůže podle § 208 insolvenčního zákona spadat do majetkové podstaty dlužníka. Ustanovení § 208 insolvenčního zákona výslovně stanoví, že do majetkové podstaty nepatří majetek, s nímž lze nakládat pouze způsobem určeným zvláštním právním předpisem, a finanční rezervy vytvářené podle zvláštních právních předpisů. Tento závěr potvrzuje i judikatura Vrchního soudu v Praze, který ve svém rozhodnutí č. j. 104 VSPH 331/2020-124 konstatoval, že jistota složená podle § 4b zákona o loteriích je právě takovou finanční rezervou. Ministerstvo financí proto trvá na tom, že jistota není součástí majetkové podstaty, nepodléhá režimu insolvenčního zákona a nepostupuje se podle něj ani při uspokojování pohledávek evidovaných za jistotou. Stejný závěr zaujal i městský soud v rozsudku č. j. 10 Af 4/2022-99.
15. K námitce žalobce, že Ministerstvo financí nenapadlo zahrnutí částky do soupisu majetkové podstaty a nevyužilo možnost podat vylučovací žalobu, žalovaný uvedl, že lhůta pro podání takové žaloby nikdy nezačala běžet, neboť Ministerstvo financí nebylo účinně vyrozuměno o soupisu majetku ve smyslu § 224 odst. 1 insolvenčního zákona. Pouhé zveřejnění soupisu v insolvenčním rejstříku nenaplňuje zákonné požadavky na vyrozumění, které musí obsahovat poučení o možnosti podat vylučovací žalobu, délce a počátku běhu lhůty, označení soudu a další náležitosti. Tento výklad potvrzuje i judikatura Nejvyššího soudu, zejména rozsudek sp. zn. 29 ICdo 153/2020-228 ze dne 19. 7. 2022. Žalovaný dále zdůraznil, že zahrnutí jistoty do majetkové podstaty bylo sporné, neboť Ministerstvo financí uplatňovalo práva k této jistotě, a insolvenční správce měl povinnost ministerstvo vyrozumět. Proto nelze dovozovat, že by marným uplynutím lhůty vznikla nevyvratitelná právní domněnka oprávněného zahrnutí jistoty do majetkové podstaty.
16. K námitce týkající se platnosti smlouvy o prodeji závodu žalovaný uvedl, že nezpochybňuje smlouvu jako celek, ale namítá absolutní neplatnost její části, konkrétně ustanovení, které se týká převodu jistoty. Žalovaný trvá na tom, že kogentní ustanovení § 4b odst. 3 a 4 zákona o loteriích nelze nahradit smluvním ujednáním, a k převodu jistoty nemohlo dojít bez

předchozího souhlasu Ministerstva financí, který nebyl vydán. Skutečnost, že smlouva byla schválena věřitelským výborem a insolvenčním soudem, nemůže zhojit rozpor s kogentní právní úpravou. Ministerstvo financí proto dovozuje absolutní neplatnost dotčeného ustanovení smlouvy. Tento závěr podporuje i judikatura Nejvyššího soudu, podle níž nelze převádět podnikatelské oprávnění v rámci smlouvy o prodeji závodu, což lze analogicky vztáhnout i na převod jistoty.

17. K námitce nerespektování závazných právních názorů ministra financí a městského soudu žalovaný uvedl, že v novém řízení správní orgány tyto názory zohlednily. Ministerstvo po novém posouzení neshledalo žádost právně nepřipustnou, ale meritorně ji posoudilo a dospělo k závěru, že nejsou splněny podmínky pro vydání souhlasu s uvolněním jistoty, zejména s ohledem na ustanovení § 4b zákona o loteriích, průběh insolvenčního řízení a neplatnost části kupní smlouvy. Ministr financí se s tímto posouzením ztotožnil.
18. K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodnutí je řádně odůvodněno, obsahuje podklady pro jeho vydání, úvahy správního orgánu a vypořádání námitek žalobce. Námitku žalobce považuje za obecnou a nedůvodnou, neboť skutečnost, že správní orgán zastává odlišný právní názor, nelze považovat za vadu nepřezkoumatelnosti.
19. Závěrem žalovaný odmítl tvrzení o porušení ústavně a mezinárodněprávně garantovaných práv žalobce a uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy i ustálenou judikaturou.

IV. Další podání účastníků

20. Ve vyjádření ze dne 30. 12. 2025 žalobkyně reagovala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) č. j. 10 As 256/2024-67 vydaný dne 9. 12. 2025, který považuje za významný pro posouzení nyní projednávané věci. Uvedla, že tímto rozsudkem NSS shledal kasační stížnost podanou insolvenčním správcem SLOT Group důvodnou, zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2024, č. j. 9 Af 26/2023-111, a prohlásil rozhodnutí ministra financí a Ministerstva financí, jimiž byla společnosti SLOT Group uložena povinnost uhradit z částky složené na bankovním účtu údajné pohledávky celních úřadů, za nicotná.
21. Podle NSS byla tato rozhodnutí neuskutečnitelná, neboť ukládala společnosti SLOT Group nesplnitelnou povinnost uhradit nedoplatky z částky na bankovním účtu, ačkoli v době vydání rozhodnutí již nebyla majitelem účtu ani na něm složené částky společnost SLOT Group, ale CEC Praha, na základě smlouvy o prodeji závodu, a pouze ona mohla s prostředky na účtu nakládat. NSS dále konstatoval, že Ministerstvo financí mohlo proti zahrnutí částky do soupisu majetkové podstaty podat excindační žalobu do doby zpeněžení závodu, což neučinilo, a incidenční žalobou se nedomáhalo neplatnosti smlouvy o prodeji závodu, na jejímž základě žalobce nabyl práva k účtu a částce.
22. Žalobkyně zdůraznila, že tyto závěry NSS korespondují s jejími žalobními tvrzeními, zejména že částka nepředstavuje jistotu ve smyslu § 4b zákona o loteriích, neboť neplní její smysl a účel, a tudíž k jejímu uvolnění není zapotřebí předchozí souhlas ministerstva. NSS dále uvedl, že pokud by jistota nebyla zahrnuta do majetkové podstaty a zpeněžena, mohly by se z ní uspokojit pohledávky státu a zbývající částka by mohla být se souhlasem ministerstva uvolněna. V daném případě však byla jistota zahrnuta do majetkové podstaty a

zpeněžena, což podle žalobkyně znamená, že pohledávky státu se z ní neuspokojují a souhlas ministerstva není třeba.

23. Žalobkyně poukazuje na to, že NSS se otázkou, zda je souhlas ministerstva potřebný, výslovně nezabýval, avšak z rozsudku vyplývá, že žalobce je majitelem účtu a na něm složené peněžní částky, a tudíž osobou oprávněnou podat žádost o souhlas, pokud by byl vyžadován.
24. Na vyjádření žalobkyně reagoval žalovaný podáním ze dne 9. 1. 2026. Uvedl, že Nejvyšší správní soud naopak v rozsudku v bodě 24 vyslovil, že „*že svými závěry nijak nepředjímá výsledek řízení, ve kterém se společnost CEC Praha domáhá toho, aby jí banka vydala z bankovního účtu částku ve výši 50 milionů Kč. Předmětem jeho posouzení nebylo ani to, zda banka k takovému postupu potřebuje souhlas ministerstva. NSS se závazně vyjádřil jen k uskutečnitelnosti rozhodnutí, jímž byla společnosti SLOT Group uložena povinnost, aby z konkrétního bankovního účtu, ke kterému jí v té době nesvědčila žádná práva, převedla určité částky na určené účty.*“. Závěry obsažené v rozsudku NSS tak nemohou ničeho změnit na zákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť jistota dle § 4b zákona o loteriích představuje finanční rezervu vytvářenou podle zvláštního právního předpisu a jako taková nemůže a ani nikdy nemohla podle § 208 insolvenčního zákona spadat do majetkové podstaty dlužníka. Z toho důvodu ani nemohlo dojít k jejímu převodu kupní smlouvou. Nadto podle § 4b odst. 3 a 4 zákona o loteriích nemůže být právo k jistotě předmětem převodu bez předchozího souhlasu Ministerstva financí. Ministerstvo v dané věci nikdy takový souhlas nevydalo. Z tohoto důvodu žalobce nemůže být osobou oprávněnou podat žádost o souhlas s uvolněním jistoty, neboť k jejímu převodu nedošlo.

V. Soudní přezkum

25. Při jednání, které se konalo dne 20. 1. 2026, oba účastníci odkázali na svá písemná podání a setrvali na svých stanoviscích.
26. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po prostudování správního spisu a zhodnocení jeho obsahu soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
27. Soud rozhodoval na základě následující právní úpravy:
28. Podle § 4b odst. 1 zákona o loteriích k zajištění pohledávek státu, obcí a výplat výher sázejícím je žadatel povinen složit na zvláštní účet u banky nebo spořitelního a úvěrního družstva peněžní částku (dále jen "jistota").
29. Podle § 4b odst. 4 zákona o loteriích jistota může být provozovateli uvolněna po předchozím souhlasu orgánu uvedeném v odstavci 3 teprve tehdy, jestliže uplynula lhůta, na kterou bylo povolení vydáno, nebo bylo povolení zrušeno anebo činnost skončila a byl vyúčtován provoz loterie nebo jiné podobné hry. Z jistoty se přednostně uhradí pohledávky státu a obcí (správní poplatky, odvod z loterií a jiných podobných her a pokuty). Pokud jistota nepostačí, uhradí se tyto pohledávky poměrně podle výše. Po úhradě pohledávek státu a obcí se z jistoty vyplatí případné výhry sázejících, a to poměrně podle jejich výše.
30. Podle § 285 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona zpeněžením majetkové podstaty zanikají v rozsahu, v němž se týkají zpeněženého majetku, ostatní závady váznoucí na zpeněžovaném

majetku, včetně neuplatněných předkupních práv podle § 284 odst. 3 a 4 a včetně závad zapsaných ve veřejném seznamu, není-li dále stanoveno jinak.

31. Podle § 291 odst. 1 insolvenčního zákona zpeněžením dlužníkovu podniku jedinou smlouvou přecházejí na nabyvatele všechna práva a závazky, na které se prodej vztahuje, včetně práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům dlužníkovu podniku, s výjimkou pohledávek proti dlužníku vzniklých do účinnosti smlouvy.
32. Pro projednávanou věc pokládá soud za významné právní závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 9. 12. 2025, č. j. 10 As 256/2024-67. Uvedeným rozsudkem NSS rozhodl ve věci, jejíž podstatou bylo, že Ministerstvo financí uložilo společnosti SLOT Group povinnost uhradit z jistoty složené na účtu č. 1038116/05 pokuty za přestupky podle zákona o hazardních hrách v souvislosti s hrami provozovanými na základě povolení podle zákona o loteriích. Ač se lišil předmět řízení i jeden z účastníků, jednalo se o věc se shodnými skutkovými okolnostmi jako v právě projednávaném případě. Nejvyšší správní soud obě rozhodnutí správních orgánů prohlásil za nicotná. Došel totiž k závěru, že společnost SLOT Group uloženou povinnost nemohla splnit, neboť v tu dobu už nebyla majitelkou daného účtu ona, ale společnost CEC Praha (tj. nynější žalobkyně), která jediná byla oprávněna s prostředky na účtu nakládat. Správní rozhodnutí tak NSS označil za neuskutečnitelná.
33. Soud nepřehlédl, že Nejvyšší správní soud výslovně vymezil právní otázku, kterou svým rozhodnutím vyřešil: „*NSS pro úplnost podotýká, že svými závěry nijak nepředjímá výsledek řízení, ve kterém se společnost CEC Praha domáhá toho, aby jí banka vydala z bankovního účtu částku ve výši 50 milionů Kč. Předmětem jeho posouzení nebylo ani to, zda banka k takovému postupu potřebuje souhlas ministerstva. NSS se závazně vyjádřil jen k uskutečnitelnosti rozhodnutí, jímž byla společnosti SLOT Group uložena povinnost, aby z konkrétního bankovního účtu, ke kterému jí v té době nesvědčila žádná práva, převedla určité částky na určené účty.*“. Přesto však je soud toho názoru, že pro nyní řešený případ je zcela zásadní, že NSS zřetelně postavil na jisto, že v důsledku převodu závodu společnosti SLOT Group v rámci insolvenčního řízení se žalobkyně stala majitelkou bankovního účtu č. 1038116/05 a peněžní částky na něm složené. Konkrétně k tomu NSS konstatoval: „*Ve věci není podstatné, zda insolvenční správce postupoval správně, zahrnul-li jistotu složenou podle zákona o loteriích (respektive částku na daném bankovním účtu) do soupisu majetkové podstaty dlužníka, ani zda bylo právně možné jistotu (respektive částku na účtu) coby součást zpeněžovaného závodu dlužníka převést na nového nabyvatele. Zásadní je, že jiná osoba – společnost CEC Praha – podle smlouvy, jejíž platnost insolvenční soud nezpochybnil, nabyla částku složenou na určitém bankovním účtu (respektive – přesněji – pohledávku za bankou v dané výši, srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. 23 Cdo 3320/2020, bod 20). Společnost CEC Praha se stala majitelkou tohoto bankovního účtu (a částky na něm složené) v souvislosti s konkursem společnosti SLOT Group (na základě koupě jejího závodu mimo dražbu v průběhu insolvenčního řízení); podle insolvenčního zákona na ni tedy nepřešly vady vážnoucí na účtu.*“.
34. Z uvedeného jasně vyplývá, že smlouvu o prodeji závodu je třeba považovat za platnou a že bankovní účet č. 1038116/05 spolu s částkou na něm složenou skutečně žalobkyně nabyla.
35. Žalobkyně nedisponuje povolením k provozování hazardní hry. Povolení společnosti SLOT Group na žalobkyni nepřešla, nadto ke dni 1. 1. 2023 zanikla (viz rozsudek NSS ze dne 15. 10. 2025, č. j. 4 As 103/2025-48).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

36. Na žalobkyni nepřešly ani vady váznoucí na účtu a dluhy společnosti SLOT Group vzniklé před účinností smlouvy o prodeji závodu (jak rovněž jednoznačně konstatoval Nejvyšší správní soud – viz bod 17 a 19 rozsudku č. j. 10 As 256/2024-67). Z ust. § 291 odst. 1 insolvenčního zákona totiž vyplývá, že platným zpeněžením závodu zahrnutého do majetkové podstaty na nabyvatele nepřecházejí pohledávky proti dlužníku vzniklé do účinnosti smlouvy o prodeji závodu. To znamená, že ani společnosti SLOT Group, ani žalobkyni ministerstvo nemůže uložit povinnost uhradit z jistoty dluhy, které tato jistota zajišťuje.
37. Okolnosti daného případu jsou v mnoha ohledech značně specifické, zejm. s ohledem na průběh insolvenčního řízení, v jehož rámci insolvenční správce zahrnul jistotu složenou podle zákona o loteriích do soupisu majetkové podstaty dlužníka a dále nevyrozuměl ministerstvo o zahrnutí majetku do soupisu. Proto také právní posouzení věci se nutně ubírá ne zcela standardní cestou. Soud přisvědčil žalobkyni, že za shora popsané situace peněžní prostředky na bankovním účtu č. 1038116/05 nelze nadále pokládat za jistotu ve smyslu zákona o loteriích, neboť již nemůže sloužit účelu, k jakému takováto jistota sloužit má. Jak již soud uvedl, na žalobkyni nepřešla povolení společnosti SLOT Group k provozování loterie ani dluhy, jejichž úhradu měla jistota zajišťovat. Původní dlužník SLOT Group již z převedené „jistoty“ dluhy hradit nemůže. V takovéto situaci jistota nic nezajišťuje ani zajišťovat nemůže. Za použití teleologického výkladu § 4b zákona o loteriích dospěl k soud k závěru, že nakládání s prostředky, jež původní jistotu tvoří, již nemůže podléhat režimu zákona o loteriích. Proto není důvod, aby na žalobkyni nadále spočívala povinnost vyžádat si od ministerstva souhlas s nakládáním s jistotou zajišťující dluhy vzniklé v souvislosti s provozováním sázkové hry. Závada v podobě omezení dispozice s peněžní částkou, která dříve tvořila jistotu, dle § 285 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona zpeněžením závodu zanikla. Na rozdíl od žalovaného se soud domnívá, že tento závěr není „proti smyslu právní úpravy“. Smyslem § 4b zákona o loteriích je totiž zajištění úhrady nedoplatků vzniklých v souvislosti s provozováním hazardní hry. Pakliže složená „jistota“ již žádné dluhy nezajišťuje a jejímu novému vlastníku nelze žádným způsobem uložit úhradu dluhů vzniklých v souvislosti s provozováním hazardní hry, bylo by naopak proti smyslu právní úpravy trvat na tom, že (bývalá) jistota může být uvolněna jen se souhlasem ministerstva až po vyúčtování provozu loterie nebo jiné podobné hry za účelem úhrady pohledávek státu, obcí a sázejících.
38. Na základě uvedených úvah soud dopěl k závěru, že dispozice s peněžními prostředky na bankovním účtu č. 1038116/05 již nepodléhá souhlasu ministerstva, žalobkyně tedy vůbec neměla povinnost podat žádost o souhlas s uvolněním jistoty do volné dispozice majitele účtu. Pokud o takové žádosti žalovaný věcně rozhodl, nadto zamítavě, bylo jeho rozhodnutí nezákonné.

V. Závěr a náklady řízení

39. S ohledem na výše uvedené Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nezákonnost a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Soud přistoupil rovněž ke zrušení prvostupňového rozhodnutí v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s., neboť žalovaný by s ohledem na soudem vyslovený právní názor neměl jinou možnost než toto rozhodnutí zrušit.

40. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. V nyní projednávané věci byla plně úspěšná žalobkyně. Náklady žalobkyně představují **zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč** a náklady na zastoupení advokátem za celkem čtyři úkony právní služby, a sice **jeden úkon** (příprava a převzetí zastoupení) učiněný před 31. 12. 2024 podle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“), ve znění účinném do 31. 12. 2024, po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a režijní paušál ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupce žalobkyně je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby ve výši 714 Kč; **celkem 4 114 Kč**. Dále soud přiznal náklady za **tři úkony** (žaloba, podání ze dne 30. 12. 2025 a účast na jednání před soudem) po 10 300 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) a g), § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 5 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025] a tři režijní paušály ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce žalobkyně je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby ve výši 6 773 Kč; **celkem 39 023 Kč**. Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, tak činí částku ve výši 46 137 Kč. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to do rukou jejího právního zástupce, advokáta Mgr. Miloslava Petrů, LL.M.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. ledna 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje M. H., DiS.

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu